

Sygn. akt IV K 237/13

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2014r.

**Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W. w IV Wydziale Karnym w składzie:**

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Karolina Rakoczy

Oskarżyciel publiczny: S. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22.09.2014r.

sprawy **H. J.**, s. A. i M., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. wykonując samodzielnie działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług polegającą na świadczeniu usług jako biegły sądowy w zakresie budownictwa w specjalności cen kosztorysów i rozliczenia inwestycji budowlanych, pomimo przekroczenia kwoty uprawniającej do podmiotowego zwolnienia od opodatkowania podatkiem od towarów i usług uchylał się od opodatkowania podatkiem od towarów i usług poprzez nieujawnienie właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu i podstawy opodatkowania, nierozliczeni podatku należnego w łącznej wysokości 15.551,00 zł oraz nieskładnie deklaracji podatkowych VAT-7 w Urzędzie Skarbowym W. P. z/s w W. przy ul. (...) w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy za miesiące: grudzień 2006r., od marca do lipca 2007r., wrzesień 2007r., grudzień 2007r., styczeń 2008r., od marca do maja 2008r., od sierpnia do listopada 2008r., skutkiem czego naraził w/w podatek na uszczuplenie w wysokości 15.551,00 zł, co stanowi naruszenie przepisów art. 5 ust. 1, art. 15 ust. 1,2 i 3 pkt 3, art. 19 ust.1, art. 29 ust. 1, art. 41 ust.1, art. 96 ust. 5 pkt 2, art. 99 ust. 1, art. 103 ust. 1, art. 113 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2004 nr 54 poz. 535 ze zm.)

tj. o czyn z art. 54§2 kks w zw. z art. 6§2 kks

II. . wykonując samodzielnie działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług polegającą na świadczeniu usług jako biegły sądowy w zakresie budownictwa w specjalności cen kosztorysów i rozliczenia inwestycji budowlanych pomimo ciężącego na nim obowiązku nie prowadził ewidencji nabyć i dostaw dla potrzeb podatku od towarów i usług za okres 1.03.2007r. do 31.07.2007r., 01.09.2007r. - 30.09.2007r., 1.12.2007r. - 31.12.2007r., 01.01.2008r. - 31.01.2008r., od 1.03.2008r. do 31.05.2008r. od 01.08.2008r. do 30.11.2008r. co stanowi naruszenie przepisów art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz.u. z 2004r. nr 54 poz. 535 z późn. zm.)

tj. o czyn z art. 60§1 kks

#### **orzeka**

I. Na mocy art. 66§1 kk, 67§1 kk w zw. z art. 20§2 kks i art. 41§1 kks postępowanie przeciwko oskarżonemu H. J. warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby,

II. Na mocy art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 190 (sto dziewięćdziesiąt) złotych, w tym 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

## UZASADNIENIE

W toku kontroli podatkowej podatnika H. J. dotyczącej podatku od towarów i usług za okres 1.01.2005r. – 31.12.2008r. przeprowadzonej przez Urząd Skarbowy W. P. ustalono, że podatnik ten mimo przekroczenia w grudniu 2006r. kwoty uprawniającej do przystania ze zwolnienia z podatku VAT i rejestracji w podatku od towarów i usług nie składał za ten okres deklaracji podatkowych dotyczących rozliczenia podatku VAT jak też nie prowadził ksiąg podatkowych dla potrzeb tego podatku. W konsekwencji na mocy decyzji z 3.11.2010r. w/w Urząd określił zobowiązanie podatkowe w wysokości 16.290 zł (k.10-14), które zostało zmienione decyzją Dyrektora Izby Skarbowej z dnia 6.04.2011r., mocą której uchylono w części zaskarżoną decyzję w zakresie tego podatku za listopad 2007r. i umorzono postępowanie podatkowe za ten okres (k.30-35. Skargę na powyższą decyzję oddalił WSA wyrokiem z dnia 17.02.2012r. (k. 40v.-46) wskazując przy tym na prawidłowość dokonanych przez organ podatkowy ustaleń w zakresie przekroczenia przez podatnika limitu uprawniającego do zwolnienia od podatku VAT. Rozstrzygnięcie w tym zakresie jest prawomocne. W następstwie rozstrzygnięcia organu podatkowego oskarżony wywiązał się z obowiązków podatkowych uiszczając należną kwotę organowi podatkowemu. W oparciu o powyższe Sąd ustalił, że H. J. wykonując samodzielnie działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług polegającą na świadczeniu usług jako biegły sądowy w zakresie budownictwa w specjalności cen kosztorysów i rozliczenia inwestycji budowlanych, pomimo przekroczenia kwoty uprawniającej do podmiotowego zwolnienia od opodatkowania podatkiem od towarów i usług faktycznie uchylał się od opodatkowania podatkiem od towarów i usług nie ujawniając właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu i podstawy opodatkowania, nie rozliczając podatku należnego w łącznej wysokości 15.551 zł oraz nie składając deklaracji podatkowych VAT-7 w Urzędzie Skarbowym W. P. z/s w W. w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy za miesiące: grudzień 2006r., od marca do lipca 2007r., wrzesień 2007r., grudzień 2007r., styczeń 2008r., od marca do maja 2008r., od sierpnia do listopada 2008r., przez co naraził ten podatek na uszczuplenie w w/w wysokości, a nadto wykonując w ten sposób tą działalność, pomimo ciężącego na nim obowiązku nie prowadził ewidencji nabyć i dostaw dla potrzeb podatku od towarów i usług za okres 1.03.2007r. do 31.07.2007r., 01.09.2007r. - 30.09.2007r., 1.12.2007r. – 31.12.2007r., 01.01.2008r. - 31.01.2008r., od 1.03.2008r. do 31.05.2008r. od 01.08.2008r. do 30.11.2008r. naruszając w ten sposób art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: decyzje i orzeczenie (k.10-15, 30-35, 40v.-46), częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k. 134-135) oraz inne dokumenty ujawnione na rozprawie.

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia wskazując w nich, że odmiennie interpretuje przepisy prawa i w jego ocenie nie przekroczył granic wskazanych przez oskarżyciela, a nadto nie był uprawniony do wystawiania faktur VAT.

Sąd nie uwzględnił wyjaśnień oskarżonego odnoszących się do oceny ustaleń dokonanych przez organ podatkowy jak i oceny stanu prawnego. Kwestie te zostały rozstrzygnięte w drodze rzetelnych wyliczeń organów podatkowych zawartych w prawomocnej decyzji, zaś skarga na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej nie znalazła akceptacji WSA. Oceniając wyjaśnienia oskarżonego nie sposób nie zauważyć, że swoje decyzje oparł on o własną interpretację przepisów prawa – odmienną od przyjętej przez organy podatkowe i skutkiem tego stały się zaniechania opisane w zarzutach aktu oskarżenia. Fakt dokonanie odmiennej interpretacji obowiązujących przepisów prawa nie może być uznany za okoliczność zwalniającą oskarżonego od odpowiedzialności za zarzucone mu czyny, bowiem nie sposób przyjąć, aby zaistniała w tym przypadku okoliczność wyłączająca bezprawność bądź winę.

Sąd przeprowadził na rozprawie dowody z dokumentów załączonych przez oskarżyciela i uznał, że stanowią one potwierdzenie też zawartych zarówno w decyzjach podatkowych określających obowiązek podatkowy oskarżonego jak i też zawartych w zarzutach aktu oskarżenia. W ocenie Sądu przeprowadzone dowody nie pozostawiają wątpliwości co do faktu, że swoim zachowaniem oskarżony zrealizował znamiona zarzucanych mu czynów z art. 54§2 kks w zw. z art. 6§2 kks i art. 60§1 kks. Analizując jednak stopień winy i stopień społecznej szkodliwości tych czynów jak też

biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dobra, w jakie godziły zachowania oskarżonego, jego uprzednią niekaralność, przyczyny zaniechania realizacji obowiązków przez oskarżonego wynikające z przekonania o słuszność dokonanej przez siebie interpretacji prawa Sąd uznał, że w tym konkretnym przypadku – jakkolwiek wina i okoliczności popełnienia tych czynów nie budzą wątpliwości to istnieją podstawy do łagodnego potraktowania oskarżonego i skorzystania z możliwości odstąpienia od jego skazywania i karania poprzez warunkowe umorzenie postępowania przeciwko niemu. W niniejszej sprawie Sąd zdecydował o zastosowaniu wobec oskarżonego najłagodniejszego środka związanego z poddaniem sprawcy próbie w postaci warunkowego umorzenia postępowania, unormowanego w art. 66 i 67 k.k. Oskarżony dopuścił się przestępstw, które są zagrożone karą grzywny. Stopień winy i stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów nie jest znaczny.

W ocenie Sądu okoliczność ta, mając na uwadze także dotychczasową niekaralność oskarżonego i fakt, iż zrealizował on obowiązek podatkowy zgodnie z decyzją podatkową wskazuje na to, iż istnieje pozytywna prognoza odnośnie zgodnego z prawem zachowania się oskarżonego w przyszłości, albowiem właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz jego dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie ona przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Sąd wyznaczył okres próby wynoszący 1 rok, który w pełni pozwoli zweryfikować trafność postawionej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

O kosztach orzeczono na mocy art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.